

Gy?rfi Pál a koronavírus-járványról

2020 április 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

„Hát hiába beszélek én a tévében?”

Kiskamaszként a Járvány cím? könyvet forgatta legszívesebben, egyáltalán nem zavarja, hogy mémek szerepl?jévé vált, attól viszont összeszorul a gyomra, ha utcán összever?dött csoportokat lát. A koronavírus-kommandó arcával, az Országos Ment?szolgálat szóviv?jével, Gy?rfi Pállal beszélgettünk. Mesélt a fiával készített videóról, és a legkisebbeket célzó közös terveikr?l is. Szóba került az egészségügyi dolgozók béremelése, és az is, hogyan bírja a szellemi, lelki terhelést, milyen sajátos megküzdési módokat állít csatasorba.

Hogy van? Bírja a megfeszített tempót?

Gyerekkorom óta az Országos Ment?szolgálatnál dolgozom, itt n?ttem fel, megszoktam, hogy nincs két egyforma napom, és hogy néha tragikus és nehéz helyzetekkel találkozom a munkám során. Ez ad valamennyi er?t és védettséget, de azért ilyen helyzettel, mint a mostani, még én sem találkoztam. Bár a ment?szolgálatnál mindig is készültünk járványhelyzetekre, világjárvány még nem volt az életünkben. Egyébként gyerekkorom óta különös figyelemmel kísérem a járványügyi történeteket,
kiskamaszként a családi polc *Járvány* cím? papírkötés? könyve volt a kedvenc kötetem.

Emlékszem, sokkoló élmény volt, amikor el?ször végigolvastam. A könyv a sci-fi és az irodalom különös ötvözete, orosz szerz?je egy képzeletbeli járvány terjedését igyekezett valós elemekkel átsz?ve bemutatni. Az ijedségen túl sokat tanultam bel?le. Talán a gyerekkoromból eredeztethet? járványok iránti érdekl?désem volt az oka, hogy amikor az els? hírek jöttek Vuhanból a koronavírusról, azonnal a legrosszabbra számítottam. Mondtam is a kollégáimnak, hogy úgy kell készülnünk, hogy a vírus akár ide is elérhet. Nyilván t?lem függetlenül is nagyon korán elkezdtük a ment?szolgálatnál a felkészülést: leporoltuk a terveket, és számba vettük a lehet?ségeinket.

Mi változott az életében a járvány kitörése óta? Mivel telnek a napjai?

Jelent?sen megváltozott a munkám. A ment?szolgálat mellett nagyon sok mást vállaltam eddig, remélem, a jöv?ben is lesz rá lehet?ségem. Sok helyre hívtak el?adni, emellett kommunikációt tanítok a Metropolitan és a Nyugat-Magyarországi, valamint a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen is. Ezek az elfoglaltságaim nagyrészt kiestek, ugyanakkor csomó – a járvánnyal kapcsolatos – pluszfeladatom adódott. Nálunk is alakult egy Operatív Törzs, sok feladat van, nem tehetem meg, hogy otthon maradok. De természetesen a Markó utcában sem puszilkodunk, nem megyünk közel egymáshoz, ellenben sokszor, alaposan mosunk és fert?tlenítünk kezet. Tehát betartjuk azokat a szabályokat, amiket másoknak ajánlunk.

Nem aggódik, hogy hazaviszi a családjának a vírust? Minden el?vigyázatosság mellett is valós veszély ez az ön munkájában.

Nyilván arra törekszem, hogy ne fert?zzem meg ?ket. Bárhol is vagyok, igyekszem tartani a távolságot az ott lév?kkel, amikor hazaérek, „zsilipelek”, vagyis minden nálam lév? dolgot lerakok, majd lemosakszom, kezet fert?tlenítek, otthoni ruhát veszek fel és csak azt követ?en megyek be a gyerekekhez. Három kisgyerekünk van, egy hatéves Lillám, egy nyolcéves Alízom, és egy tízéves Ádámom, és van egy huszonhárom éves, már önálló életet él? nagyfiam, Dani.
A feleségem távmunkán van, egyensúlyoz,

hogy a három gyerek otthontanulását irányítsa, és a saját munkáját is elvégezze. Mindezek mellett takarít, f?z, mos, kemény meló. Azonban van némi jó oldala is a járványnak, hiszen mivel elmaradtak a gyerekek edzései, különórái, nincs rohanás, hétvégén sem kell menni a fiam focimeccseire és sakkedzéseire és a lányok sem mennek gimnasztikára. Így aztán jóval több id?t tölt együtt az egész család, jókat beszélgetünk, játszunk.

Nemcsak saját otthonában, hanem több millió honfitársunkéban is jelen van a Maradjanak otthon-videókkal. A pelenkás gyerekt?l a százévesig ismeri az egész ország. Milyen érzés?

Az ismertség ezt megel?z?en is megadatott, hiszen minden este felt?ntem a Híradó baleseti beszámolóiban. Ott a tanulságot általában még korai lesz?rni, ezért a nyilatkozatommal nehezen tudok valódi társadalmi hasznot produkálni. Ellenben most, hogy az emberek egészségét, biztonságát kormányzati üzenetekkel, tanácsokkal tudom támogatni. Fontos feladatnak és nagy megtiszteltetésnek tartom ezt, és úgy t?nik, sikerült is lassítani a járvány terjedését. Ez a tény nyilván inkább az intézkedéseknek köszönhet?, az én szerepem elenyész? ebben, de ha mégis volt pici részem az eddigi sikerben, akkor nagyon büszke vagyok. A cél, hogy lassítsuk a járvány terjedését, hogy ne kerüljön egyszerre sok és nagyon súlyos eset az egészségügyi ellátásba.

Közeleg a húsvét, ébren kell tartanunk az óvatosságot az emberekben.

Igazi kihívás lesz megértetni, hogy az ünnep alatt is tartsa be mindenki ezeket az óvintézkedéseket, és ne jöjjön össze közös eszegetés-iszogatásra a tágabb család. Egyébként nagyon sok visszajelzést kapok, ezek majdnem mindegyike pozitív, persze vannak fiatalok, akiket már idegesít, hogy a videóik el?tt ennyiszer elmondom: „Maradjanak otthon!”.

Egy szál alsónadrágban ül megkötözve egy photoshop-képen, alatta a felirat: „Elkaptam! Mehettek vásárolni!” Nem zavarja, hogy mémek szerepl?jévé vált?

Nem, mert egy ilyen szorult helyzetben – mint amilyenben nemcsak mi vagyunk itt Magyarországon – a humornak igenis van feladata: visszaadni az ember életkedvét.

Bár még nem vagyunk a legnehezebb helyzetben, de már most mindenki életére rányomta bélyegét a járvány, rengeteg lemondást, veszteséget kényszerülünk elkönyvelni, ebben a helyzetben f?leg felértékel?dik a humor. Az persze ízlésbeli kérdés, hogy mi az, ami még m?ködhet, és mi az, ami nem illik a helyzet komolyságához. A fiam ezt egész jól eltalálta: a TikTokon indult videóját úgy sikerült humorossá tennie, hogy az üzenet is átment.

Több millió néz?t vonzott az említett videó, amiben Gy?rfi Dániel látható, amint átugrani készül az ön által tolmácsolt „Maradj otthon!” üzenetet, de ön el?lép a spájzból, és elmondja személyesen. Lassan a csapból is ön folyik, nem válik ez el?bb utóbb kontraproduktívvá?

Nem. S?t, mivel a videó a TikTokon indult, így olyan gyerekekhez is eljutott, akikhez a komoly üzenet sokszor nem. Rengeteg e-mailt kapok családoktól, azt kérve, hogy azoknak a gyerekeknek is üzenjek, akik egyre nehezebben bírják az otthoni bezártságot, és egyre nehezebb ?ket rávenni a tanulásra. Dani fiammal most éppen azon gondolkodunk, hogy újabb videóval célozzuk meg ?ket.

Még mindig vannak olyanok, akik nem fogták fel, hogy a vírus terjedése – gyógyszer, és oltóanyag hiányában – csak az izolációval lassítható. Hozzávet?legesen a magyar lakosság hány százaléka hány fittyet az otthonmaradásra? Mit lehet velük kezdeni?

A járvány mostani – az úgynevezett csoportos megbetegedések – fázisában nagyon sokan fizikailag még nem találkoztak a vírussal, közülük többen úgy érezhetik, a probléma csak a hatszáz körüli igazolt magyarországi fert?zötté és nem az övék. Az a feladatunk, hogy megértessük az emberekkel, hogy nem így van, a koronavírus mindannyiunkat veszélyeztet.

Viszont jelen pillanatban bizalmi kérdés, hogy vajon elhiszik-e nekünk, amit mondunk. Azt látom, hogy eddig Magyarországon fantasztikusan sikerült kezelni a helyzetet, a számok is ezt igazolják. Úgy érzem, megszolgáltuk a lakosság bizalmát, ezért továbbra is azt kérem, hogy bízzanak bennem, bennünk, mert bizalom nélkül nem tudjuk lassítani a vírust. Összeszorul a gyomrom, amikor utcán összever?d? csoportokat látok, amint iszogatnak, kezet fognak, ölelkeznek. Hát hiába beszélek én a tévében? Nagyon remélem, hogy el?bb kezdik el betartani a korlátozásokat, minthogy fizikailag is találkozzanak a vírussal, mert akkor már kés? lesz. Szerencsére azonban ez a ritkább eset, a város összképe azt mutatja, hogy a társadalmi felel?sségvállalás fontossága az emberek többségéhez eljutott.

Mikorra várható a járvány tet?zése? Kell-e arra számítanunk, hogy betegek maradnak ellátatlanul, mint Olaszországban?

Minden er?feszítés arra irányul, hogy a járványt olyan szint alatt tartsuk, amit még a magyar egészségügyi ellátórendszer elbír. Egyel?re b?ven alatta vagyunk. Nem vagyok infektológus, ?k tudják ezt szakszer?en megítélni. Az viszont biztos, hogy a járvány terjedésének lassításával id?t is nyerünk, hátha ez alatt új terápia vagy akár vakcina t?nik fel a láthatáron.
Aki id?t nyer, életet nyer.

Ez mind igaz, de a gazdasági hatásokról sem szabad megfeledkezni: minél hosszabb ideig nyúlik a járvány id?szaka, annál több munkahely kerülhet veszélybe.

Óriási felel?sség van a döntéshozókon, hogy az egészségügyi és a gazdasági szempontokat összeegyeztetve jó válaszokat adjanak. Eddig azt látom, hogy a döntések id?ben és példamutatóan születtek meg.

Mit vár a járvány után? Lesz változás az egészségügy területén? A ment?k eddig is jól álltak a társadalmi megbecsüléssel, amit más egészségügyi dolgozók nem mindig mondhattak el magukról. A most bejelentett egyszeri juttatáson kívül számít béremelésre?

Azt gondolom, ez részben anyagi, részben erkölcsi kérdés. A saját környezetemben azt látom, hogy a ment?dolgozók már az els? pillanattól kezdve példamutató hivatástudattal, fegyelmezettséggel álltak bele a helyzetbe. Egy rossz szót nem hallottam, sokan azonnal felajánlottak nemcsak pluszmunkájukat, de egyéb segítségüket is. Ha valaki ezt a hivatást évtizedeken keresztül vállalja, akkor rendszerint azért vállalja, mert hasznosnak érzi magát. A jelenlegi helyzetben a társadalom jobban láthatja, hogy azok az emberek, akik ezt választották, megbecsülést érdemelnek. Most meg is kapjuk a támogatást: együtt tapsolják meg a ház lakói a ment?ket, és rengeteg segítség áramlik, ezeknek a visszajelzéseknek óriási szerepük van. Nagyon remélem, hogy a járvány után sem felejtik el az emberek, hogy azok,
akik most reflektorfényben vannak, a szürke hétköznapokon is értük dolgoznak.

Hogy vannak a bajtársak? Hányszorosa a munkájuk most, a koronavírus idején egy átlagos áprilisi naphoz képest?

Az alapfeladatainkban pici csökkenést tapasztalunk, a kisebb forgalom miatt például kevesebb a baleset. Megjelentek viszont új feladatok, például a járványügyi mintavételeket ment?egységeink végzik, de részt vettünk a házorvosi véd?eszközök kiosztásában is. A járványkórházak kijelölése után a mi dolgunk volt a nem koronavírusos betegek átszállítása is. Nagy hangsúlyt fektettünk arra, hogy kollégáinknak minden véd?felszerelése meglegyen, mert ha ?k megbetegednek, akkor nehezebb lehet az emberek ellátása. Ezen feladatok elvégzésére egyel?re elegend? a kapacitásunk. Mindezek mellett arra is megvannak a terveink, ha nagyságrendekkel több beteget kell ellátnunk.

Hogy bírja a szellemi, lelki terhelést? Milyen megküzdési módjai vannak?

Szerencsém van, mert boldog a családi életem, ez az egyik legfontosabb megküzdési módom, emellett kétnaponta futok. Az egyéni sportot ajánlom másoknak is, különösen fontos most az immuner?sítés.

Ön fog bármit is változtatni a saját életén, ha lecseng ez az id?szak?

Igyekezni fogok azután is ilyen sok id?t tölteni a családommal.

Az összezártság, az otthoni tanítás, a home office még azok idegzetét is megtépázza, akiké egyébként acélból van. Mit üzen nekik?
Ennek a nehéz helyzetnek is vége lesz egyszer.

És hogy milyen áldozatokkal kerülünk ki bel?le, ez mindannyiunk közös felel?ssége, ezért kell vigyáznunk magunkra és egymásra, betartva, amit idegesít? módon már százezredszer hallanak t?lem a tévében.

Fotók: Földházi Árpád

Írta: Konopás Noémi

www.mandiner.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló